

EQUILIBRI A LA SEGURETAT VIARIA

Juny 2011

En la nostra petita ONG per a la defensa de la vida dels ciutadans en la mobilitat estem cada dia més preocupats – o més aviat horroritzats. Tenim la sensació de que s'utilitza al ciutadà com una bola de ping pong. Ara llarga, ara curta, ara amb efecte – per guanyar – no per seguir el joc amb un diàleg equilibrat. Un smash i guanyat el punt.

Si l'economia avança de la mateixa manera que els límits de velocitat, amb canvis sense tenir en compte més que una part minoritària dels paràmetres, no és d'estranyar que anem malament i amb rumb a la deriva.

En P(A)T ens agradaria – per part del Govern i del Congrés dels Diputats (Comissió de Seguretat vial) - un pronunciament sobre on queda el vetllar per la vida i integritat física dels ciutadans en les prioritats d'accions.

Si apostéssim directament per una visió zero en seqüeles de la mobilitat baixaria sensiblement la pressió de despesa en la sanitat pública estatal i autonòmica. **No més morts i no més seqüeles permanents per sinistres en la mobilitat.**

Part del problema no és un límit més o menys en autopistes. Ens sembla que la gravetat radica en no explicar a la població que la velocitat mata. També les temptacions de córrer en la carretera convencional augmenten. Més desitjos d'avançar a un conductor que segueix les normes de velocitat, de respecte i de prudència. Els avançaments, així encoratjats per l'Estat, suposen un augment de col·lisions frontals i en conseqüència més pèrdua de vides de conductors que condueixen tranquil·lament pel seu espai, sense cometre cap imprudència.

Això s'ha dit en moltes ocasions i no hem rebut comentaris dels responsables de la nostra seguretat vial.

Ens ve a la memòria la tragèdia de Castelldefels en la revetlla de Sant Joan de l'any passat. Un dia a l'any es fa honor a les víctimes amb molts policies i molt guàrdia de seguretat. Solament és una vegada a l'any quan els usuaris dels trens creuen les vies? Creuen 365 dies a l'any a qualsevol hora. Sembla que la seguretat no importa – solament fer veure que importa. On està la comissió de tècnics per estudiar que fer amb l'alt risc que significa fer circular un artilugi de moltes tones a 140 km/h i sense cap protecció per a les persones? Podem arreglar l'estació amb una reixa al mig. Seria un gran avanç. Però la resta de la trajectòria pel camp – amb gran nombre de camins naturals - com es pensa tractar?

Quan es parla del cotxe s'han fet grans inversions per evitar l'encreuament de persones i vehicles per les mitjanes. Barreres de seguretat. En carreteres amb velocitats d'entre 80 i 120 km/h no s'ha treballat per assegurar com i en quines condicions els ciutadans podran creuar sense risc. Allí també com en les línies fèrries s'oblida el perill i es ratlla als ciutadans d'imprudents.

No tinguem tants dubtes, la vida i la integritat física dels ciutadans ha de ser la base per a l'adopció de mesures en seguretat vial i mobilitat.

Per la junta de P(A)T amb els nostres desitjos d'un bon estiu.